

HRVATSKI *glasnik*

Godina XXVII, broj 11

16. ožujka 2017.

cijena 200 Ft

XXIII. Dani hrvatskoga pučkog teatra u Hercegovcu



FOTO: TIMEA HORVAT

8–9. stranica



Na pomolu suradnja

3. stranica



Počasni predsjednik

7. stranica



Najveći bal Gradiščanskih Hrvatov

11. stranica

Komentar

Nij' nam do pozabljenja

Volio je glumu, kazališće, volio je festivalsku atmosferu, dobru glazbu i prijatelje. Volio je nas Gradičanske Hrvate, sve ono, što je našao izvorno u našoj krajini, ljudi, ravnici, smisao žitka i tamburu. Volio je slušati naš gradičansko hrvatski. Nije bilo svetka koji bi bio prošao prez njegove sms poruke i čestitke. Znao nas je zvati na telefonu samo zavolj toga da nas pita, kako smo, što je novo, kako nam dani projdu. Nije pačila daljina, hatari, vrime, nekako smo ga vik ovde čutili. Spolom nigdi, tako daleko, ali još u blizini... Zaman su letili meseci, ure i trenutki, Hercegovac ili kazališni jubileji, vekše priredbe su bile fiksne točke, da ćemo se strefiti. Volio je hrvatski jezik, najomiljeniji književnik mu je bio Miroslav Krleža, i njegove balade Petrice Kerempuha, ovo smo nek sad pred kratkim doznali od njegove hižne družice, Vesne. Volio je sve oko kazališća, priprave na novu predstavu, vježbe, scene, kulise, i još jednočrič hrvatsku. Bio je zvanarenni glumac i redatelj, bio je naš človak u Hercegovcu. Mi smo ga povezali s festivalom, iskrenim prijateljstvom, a on nas je htio otpeljati u poluprofesionalni teatarski svit, još i do Makedonije, do Hvara, ako bi mu bio u vlasti još i do firmamenta. Tako da s odgovornošću tvrdim, nismo bili pripravljeni da nas zgrabi strašna vist. Srce mu je stalo, nij' ga već med nami. Toga majuša, nismo zašli na zbogomdavanje. Ali u naši spominki stalno je nazočan bio, nismo mogli zamisliti Hercegovac, ni festival prez njega. Sa Židanci isto smo misili, kad ljetos dojdemo, prva štacija našega putovanja je njegovo vječno mjesto. Dio rodne zemlje, ku je toliko volio. S brižića doli gleda cintir na selo u Velikoj Trnavi, kade se jur po protulici duši. Nad nami samo zlatni disk sija i vitrić se nekako mefko diže nad kipicom i mramornim kamenom. Ovde si je prerano našao Ivan Bratković, Glišo utočišće. Sviće, vijenci i suze... Ni malo nam se ne blidi slika našega zadnjega spravišća u Hrvatskom Židanu, ne briše se iz memorije Ivanov smih, njegov glas i njegova uloga u zadnjoj komediji. Dobri duh hercegovačko-petrovsko-židanskoga komedijanja i prijateljstva, iako nas bantuje, bode i boli neka praznina u njegovom naselju, diboko se je dovolikao pod židansku i petrovsku kožu, tako da nij' nam do pozabljenja...

Tiko

Glasnikov tjedan



Iza dana smo koji se obilježava i na međunarodnoj razini, Međunarodnog dana žena, koji je to odlukom Ujedinjenih naroda iz 1975. godine. Novi Zeland prvi je dao pravo glasa ženama 1893. godine. Međunarodni dan žena slavi se u znak sjećanja na prosvjede američkih radnika u Čikagu 1909. godine i njujorški marš više od 15 tisuća žena koje su tražile kraće radno vrijeme, bolja primanja i pravo glasa. Prvotna zamisao postizanja potpune radne jednakosti za sve žene diljem svijeta još ni danas nije niti shvaćena niti ostvarena. Nejednakost plaće muškaraca i žena i dalje postoji u brojnim zemljama, a žene i dalje nisu jednako zastupljene ni u politici ni u poduzetništvu. Žene su potlačene i glede obrazovanja i zdravlja, a nasilje nad ženama je svakodnevno.

Svaku je suradnicu na stolu dočekalo cvijeće, pišu mnogobrojni portalni, donose se vesti i fotografije osvrćući se na dužnosnike muškarce koji su tako „počastili“ svoje kolege. Radi se o formalnim stvarima, bez većega sadržaja.

Kako stojimo po stvaržena i muškaraca u hrvatskoj zajednici u popisu stanovništva iz građana koji se na vatsku narodnost a žena 14 303. U dobi 2011. godine bilo je ske djece, dakle uku-

od 15 do 39 godina glede spola umalo jednakim brojkama zastupljena su oba spola: 3635 muškaraca i 3699 žena, njih ukupno 7334. U dobi od 40 do 59 godina 4484 muškarca i 4325 žena, a u dobi iznad 60 godina naglo raste broj žena: 5189 u donosu na broj muškaraca 3244. U nastavničkim zborovima pa tako i među prosvjetarima koji predaju hrvatski jezik iznad 90 % su žene. Na čelu ustanova i tvrtki u održavanju Hrvatske državne samouprave od devet voditelja osam je muškaraca i jedna žena. Žene, Hrvatice u Mađarskoj, nemaju svoju udrugu koja bi zastupala njihova prava, u hrvatskim medijima većinom su žene. Tako u našem Centru na njegovu je čelu i žena, a od trenutno četvero novinara jedan je muškarac i tri žene. I tako dalje... U vrhovnom političkom tijelu Hrvata u Mađarskoj od 23 zastupnika osam su žene, dakle tek trećina. Jedna je u dobi iznad 60 godina, jedna u dobi od 15 do 39 godina, a njih šest u dobi od 40 do 59 godina. S obzirom na broj žena kod ukupnoga hrvatskog pučanstva u Mađarskoj, ovo su poražavajuće brojke njihove podzastupljenosti, a još se nisam dotakla takozvane „civilne“ sfere i njenih specifičnosti. Živimo u izrazito „muškom“ okruženju sa slabim i „jedva“ čujnim glasom žena.

Od Drugoga svjetskog rata naovamo na čelu vrhovnih političkih i civilnih ustrojstava Hrvata u Mađarskoj nije bilo žena.

Kako po zastupljenosti žena postići bar približne pokazatelje kao što je to na razini EU-a, i to u pogledu zaposlenosti i studiranja, završavanja fakulteta i utjecajnih položaja u ustanovama, politici, gospodarstvu i svim područjima života?

Branka Pavić Blažetin

*Sjajniji je mač, neg lanci
Sabljom diće se junaci,
A mi lance da nosimo?...
Dajte britke sablje simo!*

Narodna pjesma
(ulomak)



Zamjenik ministra vanjskih poslova Bosne i Hercegovine posjetio Hrvate u Pečuhu

U sklopu svojega službenog posjeta Mađarskoj od 8. do 10. rujna, zamjenik ministra vanjskih poslova Bosne i Hercegovine Josip Brkić sastao se 9. ožujka s HDS-ovim predsjednikom Ivanom Guganom i predstvincima Hrvata u Mađarskoj te posjetio nekoliko hrvatskih ustanova u Pečuhu.

Josip Brkić, u pratinji veleposlanika Bosne i Hercegovine u Mađarskoj Aleksandra Dragičevića i savjetnika u Veleposlanstvu Gorana Pranjića, posjetio je Hrvatski vrtić, osnovnu školu, gimnaziju i učenički dom Miroslava Krleže, gradilište budućega zданja Hrvatskog kazališta i pečuški Ured HDS-a.

Njegov domaćin, HDS-ov predsjednik Ivan Gugan dočekao ih je u Hrvatskoj školi s generalnom konzulicom Republike Hrvatske Vesnom Haluga i ravnateljem škole Gaborom Győrvárijem. Gosti su potom posjetili pečuški Ured HDS-a gdje su vodili razgovore s predsjednikom Guganom, voditeljem Ureda HDS-a Jozom Solgom, glasnogovornikom Hrvata u Mađarskom parlamentu Mišom Heppom, a na sastanku je bila i glavna urednica Medijskog centra Croatica Branka Pavić Blažetin.

Tijekom posjeta Mađarskoj Brkić se susreo s državnim tajnikom za sigurnost Ministarstva vanjskih poslova Mađarske Lenteveom Benkőom. Brkić je ukratko informirao 13 veleposlanika koji nerezidentno pokrivaju BiH iz Mađarske, te održao predavanje na Institutu za vanjske poslove Mađarske na temu „Pristupanje BiH EU i NATO – regionalna dimenzija“. Savjetnik za europske poslove premijera Mađarske Szabolcs Takács bio je domaćin radnog ručka gdje se razgovaralo o načinima nastavka suradnje dviju država.

U pečuškom Uredu HDS-a domaćini, na čelu s predsjednikom Ivanom Guganom upoznali su Brkića i njegovu pratinju s položajem hrvatske zajednice u Mađarskoj. Gost je kazao da je važno uspostaviti suradnju s hrvatskom zajednicom od kojih su neke od njezinih subetničkih skupina prije više stoljeća s prostora



Josip Brkić uručio je poklon, repliku dukata kralja Stjepana Tomaševića, HDS-ovu predsjedniku.

Bosne naselili današnja obitavališta u Mađarskoj. Govorio je o državnom uređenju Bosne i Hercegovine i tri entiteta. Kazao je kako Hrvata u Bosni i Hercegovini ima nešto više od pola milijuna od 3,5 milijuna stanovnika koliko ima BiH. Mnoštvo se mladih iseljava zbog ekonomskih razloga što je značajka ne samo BiH, te pozvao na povezivanje mlađih naraštaja Hrvata preko kulture, znanosti, gospodarstva... BiH ima velike potencijale na polju poljoprivrede, kemijske industrije, energetike, turizma, reče Brkić, te pozvao je Hrvate iz Mađarske da posjeti jednu od velikih vinских priredaba koja se već 70 godina održava u Čitluku, Dane trgadbe. On vidi mogućnosti razvijanja odnosa s Mađarskom i na polju turizma i gospodarstva, te na izradbi zajedničkih strategija, a s Hrvatima u Mađarskoj na polju projekata od zajedničkog interesa. Govorilo se i o cestovnim i željezničkim koridorima u BiH. Predsjednik Ivan Gugan naglasio je da hrvatska zajednica vidi suradnju na polju zajedničkog promicanja u Republici Hrvatskoj i svoje promicanje u BiH te na posredovanju u povezivanju mađarskih županija i teritorijalnih jedinica u BiH, o čemu je već obavijestio župana Baranjske županije, a misli da su zainteresirane još i druge županije, primjerice Šomođska i Bačko-kišunska. Osvrnuo se i na planiranu suradnju s Hrvatima u Vojvodini i Sloveniji na projektima EU-a u koje bi se možda mogli uključiti i partneri iz BiH. Reče da će biti sjajnih mogućnosti za to, te je pozvao goste na državnu priredbu Kobasijadu koja će se u travnju održati u Pečuhu.

Predsjednik Gugan predao je prigodne poklone gostima, neka od izdanja Hrvata u Mađarskoj, a Josip Brkić uručio je poklon, repliku dukata kralja Stjepana Tomaševića, koji je simbol suverene i državotvorne srednjovjekovne bosanske države. Dukati koji su kovani za vladavine Stjepana Tomaševića, posljednjega bosanskog kralja (Osmanlije su ga pogubile 1463. godine) izuzetno su skladno i lijepo urađeni, po čemu spadaju u sam vrh srednjovjekovnih bosanskih novaca glede umjetničke vrijednosti.

Branka Pavić Blažetin



Soltész: Sto pedeset milijuna forinta dodatne potpore za narodnosne škole i vrtiće

Ukupno 150 milijuna dodatne potpore iz državnoga proračuna dodijeljeno je u 2017. godini narodnosnim školama i narodnosnim vrtićima, kazao je na tiskovnoj konferenciji, 28. veljače, državni tajnik za vjerske, narodnosne, civilne i društvene veze Ministarstava ljudskih resursa Miklós Soltész. Potporu su dobili održavatelji 42 mjesne narodnosne samouprave, od čega: 36 njemačkih, dvije hrvatske, dvije slovačke, jedna rumunjska i jedna rusinska za škole ili vrtiće u svom održavanju. Iznosi dodijeljene potpore kreće se između sedamsto tisuća do 3,5 milijuna forinta. Podijeljena dodatna potpora 100 + 50 milijuna forinta podijeljena je tako da je 100 milijuna forinta podijeljeno za ulaganja u ustanove, kupnju pomagala i ublažavanje troškova djelovanja, a 50 milijuna forinta izravno održavateljima kao pomoć za održavanje ustanova.



prava u Mađarskoj koja je preuzela u svoje održavanje hrvatsku školu i vrtić. Povelju s iznosom dodatne potpore od dva milijuna 650 tisuća forinta preuzeo je s ravnateljicom ustanove Agicom Sárközi predsjednica koljnofske Hrvatske samouprave Ingrid Klemenšić. Od čega je ustanova Vrtić i osnovna škola Mihovila Nakovića dobila dodatnu potporu za djelovanje u iznosu od 1 350 000 Ft, a koljnofska Hrvatska samouprava kao održavatelj ustanove dodatnu potporu od 1 300 000 Ft. Školu trenutno poхађa 145 učenika i 14,5 nastavnika, od preuzimanja i svoje održavanje „obnovili smo blagovaonicu, kuhinju, stari vrtić, a sada smo u projektu mijenjanja stolarije (dobili smo za to devet milijuna forinta potpore od Ministarstva ljudskih resursa), energetske učinkovitosti (za što se natjecala Općina Koljnof kao vlasnik zgrade te se planira vanjska izolacija cijele zgrade kao i obnova sustava grijanja“. Zgrada u kojoj djeluje škola stara je 145 godina te ima što osvremenjivati, zaključuje Klemenšić, ali u dogовору s mjesnom samoupravom održavatelj Hrvatska samouprava sela Koljnofa nema financijskih teškoća jer ako zaškripi, zajedno se rješavaju problemi iz proračuna tih samouprava. Potporu dobivamo po broju učenika i potpora koju dobivamo više je nego zadovoljavajuća za našu školu, kaže Klemenšić. Koljnofski vrtić trenutno poхађa 85 djece četiri skupine. Prije dvije godine 120 milijuna forinta u vrtić uložila je mjesna samouprava. Od 1. rujna 2016. preuzeli smo u svoje održavanje i vrtić, te smo postali Osnovna škola i čuvarnica Mihovila Nakovića. U prvom razredu 2016./2017. godine imamo 26 učenika, a godine 2015./2016. osmi razred završilo je 13 učenika. U prvi razred 2017./2018. školske godine očekujemo dvadesetak učenika u 1. razred.



Državni tajnik Soltész u nazočnosti glasnogovornika narodnoscnih zajednica u Mađarskoj te predsjednika narodnosnih državnih samouprava predstavnicima dobitnika natječaja svakom posebice uručio je povelju s naznačenom svotom dodatne potpore. Sveukupno je iz državnoga proračuna narodnosnim vrtićima i osnovnim školama koje održavaju mjesne narodnosne samouprave dodijeljeno 150 milijuna forinta dodatne potpore s prijedlogom Narodnosnog odbora Mađarskog parlamenta u čije je ime okupljene pozdravio Imre Ritter, glasnogovornik njemačke narodnosti u Mađarskom parlamentu.

Od ukupno 42 narodnosne ustanove koje su primile dodatnu potporu za 2017. godinu, dvije su u održavanju mjesnih hrvatskih narodnosnih samouprava, koljnofske i kulinjske.

Koljnofska Seoska samouprava od 1. rujna 2014. godine održavatelj je Osnovne škole Mihovila Nakovića, a od 2016. godine preuzima u svoje održavanje i mjesni vrtić te danas djeluje kao dvojezična ustanova Hrvatski vrtić i osnovna škola Mihovila Nakovića. Bila je to prva i do sada jedina hrvatska mjesna samouprava u Mađarskoj koja je preuzela u svoje održavanje hrvatsku školu i vrtić.

Kulinjska Hrvatska samouprava od 1. rujna 2015. u svom održavanju ima Umjetničku školu Baranja. To je škola narodnoga plesa i narodne glazbe, među inima u programu je škole i podučavanje hrvatskoga narodnog plesa i narodne glazbe. Uime održavatelja povelju je preuzeo dopredsjednik tamošnje Hrvatske samouprave Ivo Grišnik. Umjetnička škola dobila je potporu od tri milijuna 150 tisuća forinti, a održavatelj kulinjska Hrvatska samouprava za održavanje dodatnih milijun forinta. Školu sada poхађa 350 polaznika u plesnoj sekciji te desetak polaznika u glazbenoj sekciji, a radi se razmješteno tako i u Starinu, Martinci-



Foto: www.kormany.hu

ma, Lukoviću, Foku, Pečuhu... gdje djeca osim redovite pohađaju i ovu školu.

Kako kaže predsjednica kukinjske Hrvatske samouprave Mira Grišnik, radujemo se dodatnoj potpori koja olakšava i rad škole i održavatelja. Škola školske godine 2016./2017. ima petstotinjak polaznika. Središte joj je u Pečuhu u Ulici Lyceum 7, u starijoj zgradi. Zgrada se obnavlja. Svi djelatnici škole, njih troje i ravatelj, imaju stručnu spremu pedagoga narodnoga plesa ili glazbe. Problem je nedostatak stručnih pedagoga iz narodnoga plesa i glazbe jer ako bi bilo više stručnih djelatnika, mogao bi se povećati i broj djece. Prednost u svojoj ponudi škola dobiva i činjenicom da se dio sati tjelesnog odgoja može zamijeniti satima narodnoga plesa, veli Mira Grišnik kazujući da među zaposlenicima ima i Hrvata.

Državni je tajnik Soltész istaknuo da je u proteklom razdoblju od 2010. godine osnažena uloga narodnosti, za što je potpora iz

državnoga proračuna umnogostručena. Taj je razvoj vidljiv i na polju narodnosnoga javnog obrazovanja. Dok su 2010. godine narodnosne samouprave održavale tek 12 prosvjetnih ustanova, danas je taj broj porastao na 74 narodnosne odgojne ustanove. Broj učenika koji pohađaju te ustanove, s 3014 polaznika 2010. godine, popeo se 2017. na 14 082 polaznika.

U svom obraćanju državni tajnik Soltész između ostaloga nglasio je da potpora narodnosnim zajednicama u Mađarskoj služi i interesima Mađara izvan Mađarske. „Važno je, dok u Rumunjskoj rimokatoličku gimnaziju u Târgu Mureșu napadaju samo zato što je pohađaju mađarska djeca, dotle Mađarska može pokazati jedan posve drugi smjer i druga nastojanja.“ Dodao je: „Trebamo pokazati drugim državama“ kako se može zajedno raditi s narodnosnim zajednicama i kako zajednička suradnja obogaćuje i matičnu domovinu – donosi Mađarska izvještajna agencija (MTI).

Kristina Goher

Potpisani ugovori o dodjeli stipendija za učenje hrvatskoga jezika u Republici Hrvatskoj

U četvrtak, 2. ožujka 2017., potomci hrvatskih iseljenika iz Australije, SAD-a, Čilea, Argentine, Brazila, Bolivije, Perua, Paragvaja, Kolumbije, Venezuele, Sudana i Rumunjske potpisali su ugovore o dodjeli stipendija za učenje hrvatskoga jezika u Republici Hrvatskoj.

Tom je prigodom Zvonko Milas, državni tajnik u Središnjemu državnom uredu za Hrvate izvan Republike Hrvatske, izrazio zadovoljstvo njihovim dolaskom u Hrvatsku kako bi učili hrvatski jezik i upoznali domovinu svojih predaka. „Uistinu cijenimo i podupiremo vašu želju za učenjem hrvatskog jezika. Siguran sam da ćete na taj način prepoznati, obnoviti i učvrstiti veze s domovinom vaših predaka. No isto tako želim naglasiti da bi nas, iznad svega, obradovao vaš ostanak i trajni boravak u Lijepoj Našoj. U tom smo vam smislu omogućili i pohađanje trećeg i četvrtog semestra učenja hrvatskog jezika kako bi ga usavršili u govoru i pismu i kako upravo jezik ne bi bio prepreka vašoj odluci o ostanku. Također, ovim programom želimo promicati i učvrstiti svekoliku povezanost iseljene i domovinske Hrvatske, a sve radi ostvarenja potrebnog jedinstva i zajedništva“ – rekao je državni tajnik Milas i dodao, „Vjerujemo da ćete svi vi – polaznici ovog programa – znati čuvati hrvatski jezik i njegovati stečeno znanje, uspomene i prijateljstva. Siguran sam da će vam ovo iskustvo biti trajno nadahnuće i čvrsta poveznica s našom zajedničkom domovinom.“

Uime dobitnika stipendije, koji će Program učenja hrvatskoga jezika pohađati na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, obratio se Antonio Pardo Mendez iz Argentine koji je zahvalio Središnjemu državnom uredu za Hrvate izvan Republike Hrvatske na prilici za učenje hrvatskoga jezika: „Nadam se da ćemo učenjem i trudom opravdati povjerenje i da ćemo vam biti na ponos“, rekao je.

U 2016./2017. dodijeljeno je 178 naknada/stipendija (83 zimske i 95 ljetnih) za 126 kandidata. Od toga broja dodijeljeno je deset naknada/stipendija za internetsko učenje hrvatskoga jezika (pet zimskih i pet ljetnih).

Cilj je Programa učenja hrvatskoga jezika u Hrvatskoj očuvanje hrvatskoga jezika izvan granica Republike Hrvatske te poticanje povratka iseljenih Hrvata i njihovih potomaka u Republiku Hrvatsku. Program omogućuje zainteresiranim pripadnicima hrvatskoga naroda iz cijelog svijeta učenje i upoznavanje hrvatskoga jezika, pisma i kulture u domovini svojih predaka. Program učenja hrvatskoga jezika u Republici Hrvatskoj provodi se na filozofskim fakultetima u Zagrebu, Splitu i Osijeku. (HINA)

Veseli se...

Prelo u Čavolju

Veselje je obće blago.
Veselje je svakom drago,
Kako tvojim didovima.
Tako tvojim sinovima: /Davor oj Bunjevče!

(Nikola Kujundžić: Na Veliko prelo 1891.)



– Na našemu Bunjevačkom prelu održanom 14. veljače u mjesnom domu kulture okupilo se 150 gostiju – piše nam naša redovita čitateljica Stana Gašparović László koja nam s vremena na vrijeme piše o događanjima u Čavolju. – Zajedno smo zapivali našu himnu *Kolo igra tamburica svira, pisma jeći, ne da noći mira...* koja je odjekivala dvoranom.

Prelo je u zimsko pokladno doba ono bunjevačko veselje koje okuplja sav narod da se zajedno proveseli, da se zapivaju stare omiljene narodne pisme, zaigra naše veliko kolo, da se druži, da se sklapaju nova prijateljstva, gdi su svi raspoloženi. – Sićam se na one preljске dane kad sam bila mala kako smo svetkovali, da su bile fine užine, večere, fankice, sve dobro jilo i piće. Obitelj je bila na okupu i tako zajedno išla u dom gdi su se prikazivali Pe-

trešovi igrokazi Dva bila gavrana... Glumci su bili iz našega sela, mlađi i vrimešniji ljudi, a gledatelji dica, mlađi i odrasli.

Svećenik i pisac Ivan Petreš napisao je tušta komada za pozornicu koji su bili otkani od ljudskog života, malo tragični, malo šaljivi, s puno ljubavi i čvrstom virom. Pisme su uvik pratili svirci s tamburicom. Zadužio nas je Ivan Petreš, kojemu moramo biti zahvalni što se borio za našu Bačku, branio naše ljudе, da naša bunjevačka grana ne uvene, da se ne izgubi. Napisao je i mnoge priče, pisme, sačuvao ih i ostavio nama da se ne zaboravi, da ih čuvamo i pridamo mlađim naraštajima. Mogu kazati da sam sritna što sam mogla odrasti i živiti s ovim običajima i upoznati te tradicije, moj materinski jezik, njegovati kulturu i sve to šarenilo naše bunjevštine.

Na početku je okupljene goste pozdravio predsjednik hrvatske samouprave Stipan Mandić, te zahvalio načelniku Norbertu Hamhaberu što se odazvao pozivu na Prelo. Ukratko reče da je ovogodišnje Prelo malo drukčije jer Bunjevačka kulturna grupa odnosno njezini mališani prikazat će što su naučili lanjske godine. Zita Ostrogonac Kiss dobrovoljno podučava plesnu skupinu u kojoj djeluje tri dobne grupe, mala, srednja i odrasla. Ovom prigodom prikazali su jednu krasnu koreografiju sastavljenu od narodnih pjesmama i igara. Djeca su izvela splet bunjevačkih plesova, igara i pjesama. Uistinu su nas očarali. Zahvaljujemo joj za njezin trud, za nesebičan rad. Hvala Ti, Zita. Vidi se da su djeca marljivo učila i hrabro prikazala naše stare bunjevačke običaje kojima su uljepšali naše veče. Ona su naša budućnost. Hvala vam, djeco. Nakon uspješnoga programa djeca su nas pozvala u veliko kolo s kojim je otpočelo Prelo... Kolo vodi, svaki mu se divi, / Nek se znade da Bunjevac živi. Dobro je bilo biti zajedno i viditi kako ljudi vole stare i nove tamburaške pisme, divaniti, družiti se i plesati, zajedno se veseliti. Nadam se da će naš bunjevački kulturni krug i dalje sve učiniti da se očuva i njeguje tradicija i predaje mlađima. Dodajmo da su se za dobro raspoloženje pobrnnuli članovi garskog orkestra Bačka, koji već godinama sviraju na čavoljskom Prelu i svim ljubiteljima narodne glazbe i bunjevačkih običaja.

Racka šetnja, doživljajni dan i bal u Dušnoku

Dušnočka hrvatska zajednica, tamošnja Hrvatska samouprava i Udruga Balkan Calling – Experience Balkan.com su organiziraju Racku šetnju u Dušnoku. U programu će posve sigurno biti predstavljanje naselja (prošlost, žitelji, način života, sadašnjost, baština i običaji i drugo), upoznavanje kulturnih društava i udruge mjesnih Hrvata, domaće i druge hrvatske glazbe uz orkestar „Zabavna industrija“. Šetnja obalom Voša (Vajas), stazom bračnih parova, posjet župnoj crkvi, izložba mjesne povijesti, kušanje domaćih ugoda, obilazak prošteništa i hodočastilišta kod feketske kapelice (stare legende, predaje). Prijave, podroban program i opširnija obavijest: zoltan@experiencebalkan.com (Udruga Balkan Calling). Prijava Dušnoca očekuje se kod Ivana Bolvarija (70/3304198), Tukuljaca kod Marte Golja (20/2035447). Rok prijave: 20. ožujka 2017. Narečena Šetnja organizirat će se s jednodnevnim i dvodnevnim programom.



ALJMAŠ

Prema odredbama Zakona XXXI. iz 1997. godine o zaštiti djece i upravljanju skrbništva, mjesne samouprave od ove godine obvezne su pobrinuti se o osiguranju jaslica ako za tim postoji izražena potreba za najmanje petero djece, ili ako je u naselju broj djece ispod tri godine veći od 40. U Aljmašu je broj djece ispod tri godine veći od 40, tako je Mikroregionalna višenamjenska udruga odlučila da će zgradu vrtića na Kunbajskoj cesti pod brojem 1 preuređiti u jaslice. Naime, u pogledu ekonomičnosti i propisa koji se odnose na jaslice ova zgrada odgovara najviše. Cilj je preuređenja da se u mjestu mogu osigurati jaslice za opskrbu 2 x 12-ero djece. Kako se pri tome ističe, nažalost, iz godine u godinu opada broj rođene djece, tako i njihov broj u vrtićima. Prema tome na dugoročnome planu nije opravdano održavanje četiriju zgrada postojećih vrtića. Za narečene radeve Samouprava je podnijela molbu putem natječaja, a osigurat će i vlastiti udio. Jaslice bi mogle biti pokrenute najprije od rujna 2017. godine ako budu dovršeni radovi preuređenja zgrade.

Mohač – izborna i godišnja skupština Šokačke čitaonice

Đuro Jakšić, počasni predsjednik: „Čitaonica je moja druga obitelj”

Stipo Bubreg, novoizabrani predsjednik: „Nastaviti ćemo sve ono što smo do sada radili, a nastojati da sve to proširimo i dopunimo novim idejama”

Već po tradiciji na male poklade, u četvrtak, 23. veljače, u Mohaču je u ranim večernjim satima održana redovita godišnja skupština Šokačke čitaonice. S obzirom da je to bila ujedno i izborna skupština, uz redovito izvješće Predsjedništva o radu i financijama za 2016., te o nacrtu planova za tekuću godinu, izabrano je i novo vodstvo.

Uime vodstva nazočne članove u klupskim prostorijama šokačke udruge pozdravio je dopredsjednik Stipo Bubreg koji je posebno pozdravio predsjednika Đuru Jakšića i članove Predsjedništva. Uz to je izrazio zadovoljstvo odazivom članstva koje se okupilo u lijepom broju te najavio izbor novog vodstva. „Zahvaljujem svima onima koji su nam ovih godina dolazili na priredbe i pomagali nam” – dodao je Stipo Bubreg.

Sjednicom je predsjedao Kristijan Kapča, predložio je dnevni red koji je Skupština jednoglasno prihvatala prema sljedećem: 1. izvješće o radu za 2016. godinu, 2. izvješće o financijama za 2016. godinu, 3. izvješće članova Predsjedništva o radu pojedinih skupina Čitaonice, 4. prijam novih članova udruge iz redova prošlogodišnjih kandidata, 5. izbor novoga vodstva, te 6. „razno”, između ostalog i prihvatanje novih kandidata u članstvo.

Kako smo čuli, Čitaonica je i programski i finansijski zaključila uspješnu 2016. godinu. Predsjednik Đuro Jakšić ukratko se osvrnuo na prošlogodišnji rad, ali i na proteklih 16 godina koliko je bio na dužnosti dopredsjednika i predsjednika. kako uz ostalo reče, godina je počela Vincencijom koju je pokrenuo Zoltan Horvat, a već godinama ona se održava u organizaciji Grada, na njoj redovito sudjeluju vinari i vinogradari Šokačke čitaonice, uslijedilo je natjecanje vinara koje iz godine u godinu okuplja sve više vinara, natjecanje ribiča sa sve više djece, bal za Uskrs, Pranje na Dunavu koje se uz uobičajeno pranje obogaćuje folklornim i gastronomskim programom, zatim Grahijada koja je postala najvećim gradskim gastronomskim programom na kojem bi pozavadijeli i mnogo veći gradovi, redovita zabava na Svetu Katu, i nakon kraće stanke program za Božić s mnoštvom djece, te pokladni bal za djecu. Predsjednik Jakšić posebno je istaknuo učenje hrvatskoga jezika u Čitaonici, vrtiću i školi. Naglasio je nadalje i veliku posjećenost svih programa. Uz to je naveo i brojna priznanja koja su Čitaonica, odnosno njezini članovi primili u proteklih 16 godina, među njima 2014. i državnu nagradu Nacionalnoga prosvjetnog zavoda „Pro Cultura Minoritatum“. Naveo je i osvojene natječaje pomoću kojih su ostvarena važna ulaganja kao što su izgradnja sanitarnog čvora između dviju klupskih zgrada, kupnja stare zgrade za potrebe Zavičajne šokačke kuće, a u tijeku je vrednovanje natječaja vrijednog 500 tisuća eura za njezinu obnovu i uređenje, uređeno je dvorište i terasa klupske zgrade. pri tome je zahvalio KUD-u „Šokačke čitaonice“ koja je svojim nastupima umnogome pridonijela povećanju godišnjih



Vodstvo Šokačke čitaonice

prihoda. Suznih očiju posebno je zahvalio Ivi Kunovskom i Tuni Pavkoviću, koji su ga onodobno zamolili da dođe u Čitaonicu, da njih nije bilo, onda se sada ne bi imao čime pohvaliti. Njegove su riječi popraćene gromoglasnim pljeskom, a uime Predsjedništva i članstva Čitaonice za dugogodišnje svesrdno zalaganje predan mu je poklon koji su mu uručile članice KUD-a Šokačke čitaonice u izvornoj narodnoj nošnji.

Prema izvješću blagajnice Ivete Kanizsa Bubreg, Čitaonica je 2016. godine ostvarila prihode u iznosu od 8,7 milijuna, a rashode s 5,1 milijuna, te svojevrsnu dobit odnosno ostatak novca od lani u iznosu od 3,5 milijuna forinta. Izvješće o radu ukratko su podnijeli Stipo Bubreg o aktivnostima KUD-a Šokačkog kera, Beata Janković o radu dječje skupine, Zoltan Horvat o radu orkestra „Šokadija“ i Gabor Bósz o radu Mladog orkestra.

Zahvalivši Predsjedništvu i članstvu na dugogodišnjem povjerenju, nakon 16 godina u vodstvu, s dužnosti predsjednika odstupio je Đuro Jakšić. Tom prigodom uz ostalo reče kako mu je Čitaonica bila druga obitelj, a najviše je ponosan na pokretanje hrvatskoga jezika u Széchenyijevoj školi gdje se ove školske godine hrvatski jezik predaje već od 1. do 7. razreda. Dvoje učenika već je maturiralo, a dvoje ih pohađa Pečušku hrvatsku gimnaziju. Neostvareni je san da se hrvatski jezik uvede i u srednjoškolsku ustanovu.

Na njegov prijedlog za novoga predsjednika jednoglasno je izabran dosadašnji zamjenik predsjednika Stipo Bubreg. „Nastaviti ćemo sve ono što smo do sada radili, a nastojati da sve to proširimo i dopunimo novim idejama“ – reče uz ostalo novoizabrani predsjednik, koji je od vraćanja nekadašnje zgrade prije 25 godina uključen u rad Čitaonice, dugogodišnji zamjenik predsjednika.

Za novog zamjenika predsjednika izabran je Vjekoslav Filakovčić, a za članove Predsjedništva potvrđeni su Kristijan Kapča, Beata Janković, Zoltan Horvat, Iveta Kanizsa Bubreg, za bilježnika izabran je Đuro Jakšić mlađi, a potvrđeni su i članovi Nadzornog odbora. Na kraju sjednice Skupština je u znak poštovanja Đuru Jakšića izabrao za doživotnoga počasnog predsjednika Šokačke čitaonice.

S. B..

Hercegovac svim nam Gradišćancem u srcu!

Po napornoj noći, provedenoj na sambotelskom Hrvatskom balu, gane se autobus iz Hrvatskoga Židana, 25. februara, u subotu, u ranoj zori u Hercegovac. Ljeta dugo rado primljeni gosti su u Bjelovarsko-bilogorskoj županiji, u Hercegovcu, tako petrovski kot i židanski igrokazači. Ljetos su na redu s gostovanjem Židanci, a uza nje nastupaju toga dana i Filešci ter amaterski glumci iz Sombora, a dan prlje su se predstavili Putujuća scena iz Stuttgarta, Picollo teatar iz Staroga Grada i naravno domaćini, Pučka scena Hrvatske čitaonice Hercegovac. Njegovatelji i čuvari hrvatske riči izvan stare domovine ovde se najdu ljetu na ljetu da prikažu svoj aktualni kusić na pozornici, a potom počvrstu ali uprav dalje širu prijateljstva u ovoj teatarskoj familiji. I ta dan govori od toga i naravno i o minuli ljeti pobrani spominki...



Na grobu prijatelja Ivana Bratkovića u Velikoj Trnavi

Pri dolasku u Hercegovac, skupna nam je želja da zastanemo, položimo vijenac i nažgemo sviće pri grobu, lani naglo izgubljenoga prijatelja, Ivana Bratkovića, ki je bio po cijeloj Hrvatskoj poznati glumac domaćih filmskih serijov, a u zadnjih petnaest ljet redatelj Hrvatske čitaonice Hercegovac. Ki smo ga poznali, pri izgovaranju riči Hercegovac, on dojde najprlje u misli. „Ivan je posebno volio Gradišćanske Hrvate, festival i kazalište. Divio se svim Hrvatima u dijaspori, kako su uspjeli sačuvati hrvatski jezik. Za Petrovo Selo i Hrvatski Židan uvek je govorio s jednom toplinom u srcu, kao i za petrovsku nepreglednu ravnicu, a i za tamburašku misu u Hrvatskom Židanu, gdje ja još nisam bila, ali namjeravam jednom otpustovati. Mi smo skupa rasli s ovim festivalom u Hercegovcu, naša publika je odgojena za taj festival, i s velikim nestrpljenjem ga čekamo. Uvijek je pun dom i svi stanovnici jako se raduju da imamo takvu manifestaciju“, istakne Vesna Bratko-

vić, hižna družica pokojnoga Ivana, ka nas zajedno s Mirjanom Bosanac, članicom kazališne ekipe iz Hercegovca, odsprohodi do mjesta kade i počiva pokojni. Zakopan je u susjednom selu Hercegovca, u Velikoj Trnavi, kade je i živio sa svojom familijom i kade se je toga dana prema nebu molitva krenula, kot i gradišćanska jačka, a on, kako smo i u medusobnom razgovoru konstatirali, nariktao nam je nevjerojatno sunčani i topli dan u svojem domu. Za objedom u velikoj prostoriji Hrvatskoga seljačkoga doma poteče dramska djelaonica, ali naši tamburaši najprije si zamiju instrumente, pak u maloj sobici za prijem od jednoga trenutka do drugoga sve nas je već. Odlična mužika i jačka vabi sve već dioizmisljajev još pred nastupom Židancev. A u pet uri zaškruruje se teatarska prostorija, razvliču se firongi i žitat se začme na daska. Puna je obećanja za dobru zabavu predstava Kazališne grupe Filež s komedijom „Izvan kontrole“ iz pera Raya Cooneya, pod redateljstvom Petara Schweigera. Po njegovi riči, Filešci

Trenutak za pjesmu

Veljača u Hercegovcu

(Himna za Dane hrvatskoga pučkog teatra)

Preko rijeka i planina, preko mora i dolina,
svud' živimo, svud' nas ima takva nam je sudbina...
Ali ima selo malo, selo moslavačko,
Hrvatska se ovdje nađe srce glumačko!

Veljača u Hercegovcu ipak nije sve u novcu,
čekaju vas naše daske, pozdravite svoje maske!
Dobro došli, prijatelji!

Ide zima, ja se sjetim što je bilo lani:
veljača u Hercegovcu, pučkoga teatra dani!
Tad oživi selo malo, selo moslavačko,
i svi glumci, tamburaši,
srce hrvatsko!

Veljača u Hercegovcu, ipak nije sve u novcu!
Mi smo samo amateri, svi smo ovdje jer smo htjeli.

Dobro došli, prijatelji!

Damir Štimac



Židanski tamburaši na probi

XXIII. DANI HRVATSKOGA PUČKOGA TEATRA



Židanski kusić „Nimi mužikaš pred sudom“

po 17-ljetnoj dugoj pauzi na poziv Hrvatske matice iseljenika gostuju ponovo u Hercegovcu s jako turbulentnim, šalnim igrokazom koji vjerno po sadržaju, kako muž vara svoju ženu, pun je spletkov i laži. Minute, strašno komplikiranih, šalnih scenov svakomu dočaraju smih na obraz. „Ov nastup nam znači da moremo ulaziti u sferu Hrvatske, da moremo doći u našu staru domovinu da prikažemo, ča se kod nas djela i da dokažemo da još živimo Gradišćanski Hrvati. Uza to pravoda predstavimo svoj jezik i našu kulturu jer mislim da u Hrvatskoj nije toliko poznato da su Gradišćanski Hrvati podijeni u tri zemlje. Zato mi je i drago da su i Židanci ovde. Dočekujem si da zabavljamo ljudе u prvom redu da upoznaju naš igrokaz, našu grupu i nas Gradišćance ter da skupa se razveselimo, da sklopimo nova prijateljstva i da jednostavno uživamo!“, istaknuo je dirigent grupe. Komedija, ku odigraju Filešci s glavnom ulogom engleskoga ministra Richarda Willeya (u sjajnoj glumi Štefana Buzanića ki je ujedno i peljač društva), pošica dobru volju i pravoda izaziva burni aplauz, a vjerojatno ohrabruje cijelu kompaniju za daljnje djelovanje. Filešće minjaju naši igrokazači na pozornici s jačkarno-glazbenim kusićem „Nimi mužikaš pred sudom“ i još s kratkim skećom naslova Tri sveti kralji. „Kad smo imali 25. jubilej, kod nas su bili i kazalištarci iz Hercegovca, i od toga ča su vidili, oni su izabrali ove kusiće“, kaže peljačica židanskih igrokazačev, Jadranka Toth i dalje misli plete: „Kad smo se dogovorili da čemo ovo ljeto doći na sastanak hrvatskih igrokazačev u Hrvatsku, bio je uzrok i nagla smrt našega prijatelja Ivana Bratkovića čiji grob smo svakako htili pohoditi. Ali Hercegovac nam ujedno znači i dobro društvo, dobre igrokaze i s velikom znatiželjom smo pogledali i Filešce ke nažalost, apsolutno ne poznamo, a samo par kilometarova su od nas u Austriji. Ne znam ča je razlog da nimamo nikakovih kontaktov, ali mislim da bi svi mi tribali biti čuda otvoreniji jedni prema drugim“, naglasila je još židanska redateljica u zaufanju da će se ta falanga vrijeda i popraviti. Drugi dan festivala još pred zatvaranjem imamo komediju U.J.E.Ž. od Hrvatskoga kulturnoga umjetničkoga društva



Dvi predsjednice: Zrinka Cjetojević od Hrvatske čitaonice Hercegovac ter Jadranka Toth od židanskih igrokazačev

Vladimir Nazor iz Sombora, ka na pravi način predstavlja muške i ženske odnose, ako ide za slobodu unutar familijov. Zrinka Cjetojević, predsjednica Hrvatske čitaonice Hercegovac na kraju kazališnoga spravišća se zahvali na pokroviteljstvu Hrvatskoj matici iseljenika, Ministarstvu kulture Republike Hrvatske, Bjelovarsko-bilogorskoj županiji i Općini Hercegovac i svim diozimateljem festivala ter izminjuju se dari, knjige i dugovanja za spominak. Iako se festival približava već srebrnom jubileju,

kako je rekla jedna od glavnih organizatorkov, ona ne bi bila mislila da će kazališni dani ovako dugo durati: „Kako je naš župan rekao, ovo je mala sredina i jedna velika manifestacija i bitan događaj. Dok god smo zajedno i svi ti glumci, rado se vraćaju u Hercegovac, sigurna sam da su još mnoge godine pred nama. Svi ste nam u srcu, a nagodinu je na redu Petrovo Selo i onda opet Hrvatski Židan, i sve ide iz početka“, riči Zrinka Cjetojević zapametimo pri noćnom rastanku, kad se ganemo domom, pak smo u jednom gvišni, dokidob nas ima u Gradišću, ki smo iskusili zvanarednu gostoljubivost, vrhunsku atmosferu ovoga spravišća i prijateljstvo Hercegovca, ostat će u nami neutišljiva želja za povratkom...

Timea Horvat



Kazališna grupa Filež s redateljem Petarom Schweigerom

Po vinskoj cesti mohačkoga vinara Zoltana Horvata

U Croaticinoj klupskoj prostoriji, u organizaciji kulturnog odjela toga neprofitnog poduzeća, 2. ožujka 2017. tridesetak gostiju iz razgovora s mohačkim vinarom Zoltanom Horvatom dobilo je uvid u pojedini dio njegova životnoga puta. U sklopu druženja gosti su kušali pojedina vina Horvatove Vinarije „Planina“.



Vinar Zoltan Horvat



Enolog Beata Böröckyi i Zoltan Horvat

U ugodnom ozračju proteklo je umalo jednosatno druženje s mohačkim vinarom Zoltanom Horvatom, u sklopu kojeg je s vlasnikom Vinarije „Planina“ porazgovarala novinarka Kristina Goher. I dok je tekao razgovor, gosti su kušali suho bijelo vino Lelkes, suhi Roze, suhi Siller i suho crno vino Prim, te slasne zalagaje nudiene po stolovima. Zoltan Horvat pohađao je budimpešansku Hrvatsko-srpsku gimnaziju na Trgu ruža, potom studirao u Zagrebu, Pečuhu i Budimpešti, gdje je i diplomirao kao srednjoškolski profesor hrvatskoga jezika i književnosti. Radio je u Veleposlanstvu Republike Hrvatske u Budimpešti, u tvrtki Podravka, u hrvatskoj emisiji budimpeštanskoga studija Mađarskoga radija, podučavao tamburicu u HOŠIG-u i osnivač je brojnih tamburaških sastava. Već odmalena rodila se ljubav prema hrvatskoj glazbi i tradiciji, ne govoreći o užem zavičaju, pa tako i prema vinogradarstvu. Možda nije ni slučajno da ga je strast iz bučnoga velegrada 2003. povukla u Mohač, u mohačke „planine“. Otac je troje djece, koja također sviraju, najstarija je Dorka, najmlađa Ivka i sin Marci.

Na početku iskrena i prava životna suputnica bila mu je tamburica i glazba, što je urodoilo s mnoštvom nastupa u Mađarskoj i Hrvatskoj. Devedesetih s poznatim sastavom Vujičić česti su gosti bili Francuske i Italije, gdje je Zoltan upoznao kulturu vina, ujedno i kult pića bogova. I tako postupno ga sve više provlačilo zanimanje prema uzgoju vinove loze. Hrabar je životni potez bio kada je s obitelju, predao već stvorenu sigurnu velegradsku egzistenciju i vratio se u Mohač. Takoreći, iz ničega je stvorio svoju Vinariju „Planina“, koja ima brojna vrijedna priznanja. No kako reče Zoltan Horvat, nisu mu toliko važna priznanja koliko sretni i zadovoljni kupci. Vrativši se u taj podunavski gradić, bio je jedan od pokretača oživljjenja starih hrvatskih običaja toga kraja. Možda nije slučajno što je za studij odabrao i etnologiju. Pogledamo li etiketu njegovih vina, na prvi pogled opaziti ne samo njihove znakovite nazive poput Prim, Borka, Jankele... nego i stilizirana motive Hrvata Šokaca toga kraja. Narečeno je dizajnirao grafičar hrvatskoga podrijetla Tibor Tatai. Zoltan iza sebe ima i mnoštvo nosača zvuka, svaka po sebi je zanimljiva priča, ali možda je iznenađujuća ona s CD-om „Čestit Božić“. Na tom su ovjekovječeni običaji toga blagdana svih hrvatskih etnika u Mađarskoj. Pravi je to biser naše glazbene scene. Taj je dragulj nastao kao zahvala Bogu jer se Zoltanova lijeva ruka prilikom jedne nesreće ozlijedila i on time zahvalio na Božjoj milosti. Tijekom večeri gost je mnoštvo anegdota ispričao iz svoga života, dozneli smo kako mu je posljednje vrijeme hobi ribolov u miru i tišini.

Stari putniče, ako te put vodi u Mohač, svakako posjeti Vinariju „Planina“. Upoznat ćeš dragoga i uvijek nasmijanoga domaćina Zoltana Horvata, koji će te rado ugostiti i grahom u glinenome loncu.

Kristina Goher



Ugodno druženje

BUDIMPEŠTA

Istraživanje narodnosti i mjesna povijest: „Duhovno, kulturno blago u zrcalu knjižničke dokumentacije i usluge“ naslov je konferencije Državne knjižnice za strane jezike. Konferencija, koja okuplja devet izlagачa na temu narodnosne kulture, mediji, finansijski sustav, narodnosna izdanja u pojedinim knjižnicama, bit će u srijedu, 22. ožujka, s početkom u 10 sati, u priredbenoj dvorani Knjižnice (V., Ulica Molnár 11).

Najveći bal Gradišćanskih Hrvatov u Sambotelu

Petak, kad su svi htili biti Hrvati...

U balskoj sezoni najveća zabava Gradišćanskih Hrvatov vik je u Sambotelu, a ovo ljetno bila je i zadnja prilika za bezbrižnu noć, druženje i mlatovanje 24. februara, u petak, pred korizmom, u restoranu „Tóvendéglő“. Po rotaciji, ljetos je bila Narda zadužena za organizaciju hrvatskoga spravišća, u snažnom partnerstvu s općinom Murskim Središćem, zato joj je i uspila ponovo napraviti nešto perfektno, nešto kolosalno, u čem smo svi mi nazočni uživali do ranoga svitanja. Iako kulturni program je durao još i pol drug ure, pozivu su se odazvali u velikom broju peljajuće peršone kulturnoga, političkoga i društvenoga žitka. U dvokatnoj gostioni četiri muzički sastavi su se pobrinuli za toplu atmosferu. Pinka-band, Pinkica, Begini i Globus band učinili su sve da već od šeststo ljudi iz Hrvatske, Austrije i Ugarske dobro se čuti.



Časni gosti s domaćini skupa jaču: „Croatio, iz duše te ljubim...“

Tajedne dugo su jur najpr vježbali Nardarski tamburaši i jačkarice zbora, pod dirigiranjem Slavka Bregovića, muzičkoga majstora iz Murskoga Središća, i ovako je bal otvoren s himnom Ugarske, Hrvatske i, naravno, i s gradišćanskimi štrofami Mate Meršića Miloradića „Hrvat mi je otac i Hrvatica mat“. Bivši ministar obrane, parlamentarni zastupnik dr. Csaba Hende po hrvatski je začeo svoj svečani govor, a u nastavku po ugarski je istaknuo: „Cijela dvorana vjerno zrcali veliku snagu i složnost Hrvatov u Željeznoj županiji. Gratuliram organizatorom ki vjerno nje- guju običaje, tradiciju i čuvaju jezik svojih pre- cev. Na vas u ovom orsagu svi su gizdavi, i ovo je dan kad bi svi htili biti Hrvati“, rekao je uz ostalo dr. Csaba Hende i prikdao rič voditelju Vladino- ga ureda dotične županije, Bertalanu Harangozou, ki je dodao da ov dogodjaj ima dvostruku misiju s jačanjem prijateljstva med Hrvati ovkraj i onkraj granice, a i počvršćenjem kontaktov med Ugri i Hrvati ki danas u okviru Europske unije dilu istu sudbinu.



Gosti iz Hrvatske pred nastupom



Nardarski zbor i tamburaši pri programu

Minute govoračev su polipšali folklorni kusići s jačkaricama i tam- buraši Narde, pjevačicama Ftičice iz Murskoga Središća i KUD-om Sveti Jeronim Štrigova. Dubravka Severinski, viša stručna savjet- nica Državnoga ureda za Hrvate izvan Republike Hrvatske, takaj je pozdravila goste, a župan Međimurske županije, Matija Posavec ovako se je obrnuo gostom: „Gradišćanski Hrvati imaju najviše i najdublje razvijenu nacionalnu svijest i najbližiji su sa svojom domovinom, nemojmo to nikad zaboraviti. A mi smo ti, koji ćemo vam pružiti svu potrebnu pomoć u kulturnom, sportskom, gos- padarstvenom smislu, kako god treba!“ Ivan Gugan, predsjednik Hrvatske državne samouprave, pozdravio je goste jednoga od najvećih Hrvatskih balov u Ugarskoj i rekao da za skupščinare drugi dan će poteći djelatno u Hrvatskom školskom centru u Sambotelu, kade će, za hrvatskom čuvarnicom pokrenuti i 1. školski razred za hrvatsku dicu. U ime domaćinov se je zahvalila

svim na pomoći Julijana Bošić-Nemet, predsjednica Hrvatske sa- mouprave Narde, i načelnica naselja Kristina Glavanić i prikldani su dari stalnim podupiračem časnom gradjanu Narde, Draženu Srpu, načelniku Murskoga Središća ter farniku Gijece, Zdravku Gašpariću. U finalu protokolarnoga programa su Nardarski tam- buraši, ki ljetos svečuju desetu obljetnicu osnivanja ter isto tako jubilarke, jačkarice Narde s tridesetom godišnjicom, sa svimi pozvanimi gosti izveli jednu od najlipših jačak Klape Intrade „Croatio, iz duše te ljubim“, nije tajna na prošnju veleposlanika Republike Hrvatske, dr. Gordana Glića Radmana. On je u svojem svetačnom govoru još jednoč pozvao sve Gradišćanske Hrvate da sačuvaju svoj prekrasni jezik i ne daju ga nikako zničiti s pozab- ljenjem. Od prvoga do zadnjega trenutka plac za tancanje je bio pun, ki koliko i kako je nek mogao s nogami i luftom gospodariti, tako je dugo ostao u sambotelskom balu, kojega ćemo još dugo pametiti, bar ovde u Gradišću.

Tiho

Godine 2017. Dravsko proljeće u Sopju

Jedanaesto Dravsko proljeće, kulturno-športsko-gastronomска manifestacija koja već dvadesetak godina okuplja Hrvate iz okolice Starina i šire te žitelje općine Sopje i šire, ove će godine biti održana u Sopju. Naime, ona se naizmjenično održava u Starinu i Sopju. Lani 10., jubilarno Dravsko proljeće priređeno je u Starinu. Potvrđeno je to na pripremnom sastanku 19. siječnja u Sopju u uredu tamošnjeg načelnika Jozu Granjašu, i njegovih suradnika koji su primili starinskog načelnika Šandora Matorica s njegovim suradnicima. Na susretu je s mađarske strane bio i glasnogovornik Hrvata u Mađarskome parlamentu Mišo Hepp i predsjednik Zajednice podravskih Hrvata Jozo Solga.

Dravsko proljeće bit će u subotu, 22. travnja. Na njemu će gostovati 15-ak kulturno-umjetničkih društava, što iz Hrvatske, što iz Mađarske. Kako kaže načelnik Granjaš, a donosi Radio Slatina, u tijeku su i razgovori s nekim društvima iz Slovenije i Bosne i Hercegovine, pa bi broj sudionika mogao biti i znatno veći. Program se neće bitno razlikovati od prijašnjih godina; posebna atrakcija, nakon nastupa kulturno-umjetničkih društava, bit će večernji koncert glasovitoga hrvatskog pje-



vača Mladena Grdovića, a predgrupa je Oaza band. Spomenimo da je dogovoren na utakmica veterana mađarske i hrvatske strane 22. travnja, na dan održavanja Dravskoga proljeća, u 13 sati.

Načelnik Šandor Matoric iznio je podatke tko sve iz Mađarske dolazi u Sopje sudjelovati na Dravskome proljeću. Tako će osim starinskih hrvatskih društava u Sopju nastupiti i društva iz Pečuha i Budimpešte. Mišo Hepp, glasnogovornik

hrvatske manjine u Mađarskoj, na sastanku je uputio poziv vladama Hrvatske i Mađarske, odnosno ponovio davnu želju Hrvata s obje strane rijeke Drave, za izgradnjom mosta kod Sopja, čime bi bili stvoreni uvjeti za unapređenje gospodarskih, kulturnih i napose prijateljskih odnosa ove dvije, kako kaže, poprilično siromašne regije uz obje strane rijeke Drave.

Branka Pavić Blažetin

Hrvatski „faršanjak” u Martincima

U Kulturnom i športskom centru „Josip Gujaš Džuretin“ priređen je školski maskenbal koji je okupio najmlađe stanovnike sela, učenike mjesne osnovne škole. Maska je bilo raznoraznih, kao i izvrsnih scenskih produkcija, a organizatori su se pobrinuli za brojne i lijepе nagrade, uza sokove, sendviče i ukusne kolače. Najbolje maske i produkcije ocjenjivao je i odluke donio ocjenjivački sud u sastavu Kristof Petrinović, ravnatelj Kulturnog i športskog centra „Josip Gujaš Džuretin“, bilježnica martinačkog bilježništva Ema Solga Cserdi, predsjednica mjesne Hrvatske samouprave Đurđa Sigečan, umirovljena odgojiteljica i zastupnica martinačke Hrvatske samouprave Vera Kovačević i Szandika Horváth Kasza. Na natjecanju su sudjelovali i brojni roditelji kao promatrači, te i najmlađi stanovnici sela.



Mala stranica



Međunarodni dan kazališta za djecu i mlade – 20. ožujka

Ljubav prema kazalištu počinje od najmlađih nogu, djeca već od najranije mladosti trebaju odlaziti u kazališta i upijati tu čaroliju. Upravo se zbog toga 20. ožujka obilježava Međunarodni dan kazališta za djecu i mlade. Slavi se diljem svijeta kao priznanje djeci i mladim ljudima te njihovim pravima na obogaćivanje vlastitih iskustava i znanja preko umjetnosti. Međunarodna organizacija kazališta za djecu i mlade - ASSITEJ izaziva stvaratelje kazališta za djecu i mlade da teže najvišim kriterijima kazališnog postignuća. Međunarodni ASSITEJ poziva sve nacionalne i međunarodne organizacije koje prepoznaju mogućnost i sposobnost djece i mlađih da pridonesu razvoju društva, da podupru ovaj Dan. Hrvati u Mađarskoj mogu se pohvaliti svojim kazalištem, Hrvatskim kazalištem u Pečuhu, koje svake godine uvrsti u svoj repertoar i lutkarsku igru. Tijekom više godina mlađi naraštaji mogli su uživati u mnogim izvrsnim predstavama učeći i preko njih jezik svojih predaka.



NAGRADNA IGRA br. 7

Prigodom Međunarodnog dana kazališta za djecu, prisjetimo se nekoliko izvrsnih dječjih predstava našega Hrvatskog kazališta u Pečuhu. Povežite broj fotografije s odgovarajućim naslovom predstave.

- A. Petar Šurkalović: Guliver među lutkama
- B. Tatjana Bertok-Zupković: Mala pčelica Maja
- C. Penčo Mančev – Ljubica Ostojić: Zečja škola
- D. Ljubica Ostojić: Uvijek moderna kapica



1



2



3



4

U Hrvatskome đačkom domu pekle se pokladne slasticice



U budimpeštanskom Hrvatskom đačkom domu već se uobičajilo da se za vrijeme poklada pripremaju pokladnice. Tako je to bilo i ove godine, naime 21. veljače kroz blagovaonicu doma širio se miris svježeg tjestea, začula se ugodna hrvatska glazba i smijeh. U blagovaonici se odvijalo pravo malo čudo, učenici doma vješto su mijesili tjesteo za krafne, izrađivali razne oblike i sve to slagali na poslužavnik. Naravno, sve to s pomoću odgojiteljica koje su usput pričale o tome kako su se nekada pripremale krafne. Nakon velike pripreme došao je red i na pečenje pokladnica, pa su se svi okupili u kuhinji i gledali kako se u vrelom ulju događa čarolija. Na divljenje svakoga, za samo nekoliko minuta obično tjesteo pretvorilo se u pokladnu slasticu. Uskoro se po cijelome domu osjetio miris krafna i svi su nestrpljivo čekali kada mogu kušati naše remek-djelo. Na kraju su su zajedno uživali u slatkim zalogajima i smijali se fotografijama koje su nastale tijekom kulinarskoga druženja.

Mia Barbir

Nadareni mladi pomurski glazbenici

Za djecu pomurske hrvatske zajednice Glazbena škola u Letinji jedna je od mogućnosti da se obrazuju na glazbenom polju, već desetljećima mlinaračka, pustarska, serdahelska i sumartonska djeca upisuju se u nju. Od 2009. godine na čelu je ustanove Stjepan Prosenjak, naš Hrvat rodom iz Serdahela koji polaznike hrvatskog podrijetla često priprema i na hrvatske programe, kod njihova odgoja posebnu pozornost posvećuje i hrvatskim glazbenim sadržajima. Polaznici u letinjskoj ustanovi dobivaju osnovni glazbeni odgoj mnogi naši mladi koji i pošto se oproste od ustanove negdje se uključuju u orkestre, tamburaške sastave ili nastavljaju svirati i kao solisti. Orkestar Glazbene škole u kojem ima i članova iz hrvatske zajednice u zadnje vrijeme sve češće sudjeluje na hrvatskim programima. Povodu kupnje koncertnoga glasovira, što su im omogućili darovatelji od Grada Letinje, preko Obrazovnog okruga KLIK do poduzetnika i pojedinača, letinjska Glazbena škola 3. ožujka je priredila susret nadarenih sadašnjih i bivših učenika pijanista. Na koncertu od deset glazbenika petero su bili pripadnici hrvatske pomurske zajednice.



Na susretu pijanista prigodom nabave novoga glasovira



Ravnatelj Stjepan Prosenjak

Letinjska Glazbena škola utemeljena je 1986. godine i od toga vremena u ustanovi polaznici mogu dobiti osnovno glazbeno obrazovanje puhačke glazbe, bubnja, glasovira, violine, od nekoliko godina i standardne i moderne plesove. Ustanova trenutno ima više od 120 polaznika, od njih su šezdesetak na odjelu muzičkog obrazovanja, a među njima su i polaznici iz hrvatskih pomurskih naselja. I sadašnji ravnatelj Stjepan Prosenjak svoje glazbeno obrazovanje započeo je u toj ustanovi, te nastavljao školovanje u budimpeštanskoj Hrvatskosrpskoj gimnaziji, gdje je nastavio svoje glazbeno usavršavanje, zatim započeo na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji, a zbog Domovinskog rata odlučio nastaviti studij glazbe u Sambotenu. Kao pripravnik radio je i u serdahelskoj školi, a potom se zaposlio u letinjskoj ustanovi i sada već obnaša dužnost ravnatelja. Stjepan Prosenjak sa svojom suprugom Monikom Prosenjak, učiteljicom glasovira, već godinama bave se djecom hrvatskog podrijetla, prema njihovu mišljenju među njima ima mnogo nadarene djece, me-

đutim pitanje je i to hoće li i roditelji imati dovoljno vremena da stoe i za svog djeteta, kaže ravnatelj. – Svake se godine upiše nekoliko djece k nama iz hrvatskih naselja i među njima zaista ima nadarenih učenika, no učenje glazbe, kao i učenje svega drugog iziskuje vremena, strpljenje, ustrajnost, marljivost. Djetalnici naše ustanove pokušavaju činiti sve da se djeca dobro osjećaju kod nas, koliko god možemo, vodimo ih na razna natjecanja, po mogućnosti im organiziramo i kampove gdje osim učenja glazbe nudimo vrlo šarolik program. Ima li mogućnosti, odlazimo i u osnovne škole i tamo podučavamo solfedžo ili neka glazbala koja se mogu nositi, da djeca ne moraju putovati u Letinju. Nažalost, iz hrvatskih naselja vrlo je rijedak autobusni vozni red i često roditelji sami moraju voziti djecu na poneke sate. Mnogi od naše djece i poslije se uključe u neke orkestre i sastave jer djelete koje je učilo glazbu, uvijek će imati sluga za to i lakše će uzeti u ruke bilo koji instrument. – kaže ravnatelj Prosenjak. Polaznici hrvatskog podrijetla često osvajaju vrijedne nagrade na regionalnim i županijskim natjecanjima i mnogi od njih nastavljaju učenje glazbe i u srednjoj školi. Čak su dva bivša učenika, Laura Prosenjak i Gabor Salai, nastavili školovanje u glazbenoj srednjoj školi u Pečuhu, Adam Hollender u vesprimskoj glazbenoj srednjoj školi, a Bernadeta Turul, učenica pečuške Gimnazije Miroslava Krleže, usporedno pohađa pečušku glazbenu školu. Učenici Veronika Kapuvari i Alex Kozma, koji su nastavili gimnazijsko školovanje u Kaniži, nastavljaju glazbeno obrazovanje u letinjskoj školi. Sadašnji i bivši učenici škole u zadnje vrijeme sve češće nastupaju na hrvatskim priredbama, jednako kao i njegov puhački orkestar. Neki su se od mlađih glazbenika predstavili i na kulturnom programu Dana Hrvata u Kaniži. Ravnatelj je „zarazio“ i druge djetalnike s hrvatskom glazbom pa jedan od nastavnika odlučio je učiti hrvatski jezik. Na poziv Croatice, neprofitnog poduzeća za kulturu, izdavačku i informativnu djelatnost, mlađi glazbenici iz Pomurja predstaviti će se u Budimpešti u svibnju. Letinjska Glazbena škola uspostavila je vezu i s Hrvatskim kulturno-prosvjetnim zavodom „Stipan Blažetić“ i u ljeto će skupa organizirati kamp, te bude li potražnje, pod okriljem ustanove pokrenut će podučavanje glazbe, ponajprije one puhačke, naime u Pomurju ona je imala duboku prošlost.

beta



Gabor Salai i Laura Prosenjak, polaznici glazbene srednje škole u Pečuhu

Magda Horvat Popović (1949. – 2017.)

Ožalošćena je zajednica olaskih Hrvata jednako kao i hrvatska zajednica u Baranji i šire; izgubila je svoju vrijednu članicu Magdu Horvat Popović koja nas je nenadano napustila nakon kratke i teške bolesti, 21. veljače u 68. godini života. Po majčinoj grani iz Vršende, a po očevoj iz Olasa, Magda je osnovnu školu završila u Olasu, a srednjoškolsko obrazovanje u pečuškoj Gimnaziji „Klára Leövey“. Radila je u Belvaru, u tamošnjem Poljoprivrednom poduzeću, odakle je 2005. godine otišla u mirovinu. Godine 1971. udala se za Olasca Ivu Popovića. Majka je dvojice sinova, Milana i Ivica, baka dvoje unučadi, Milana i Mire.

Posljednjih 15 godina, nakon muževe smrti, živjela je sama. Hrvatstvo je Magdi bilo u genima, izvrsno je govorila hrvatski, a tako je i odgojila svoje sinove, te dio nasljeđa predavala i svojim unucima kada je bila s njima. Bila je posebice ponosna na svoju djecu. Pomagala je nesebično rad olaske Hrvatske samouprave od prvoga mandata naovamo, a zastupničke se dužnosti primila tek u ovom ciklusu. Bila je dopredsjednica spomenute Samouprave. Na posljednji počinak u olaskome groblju ispratili su je mnogi poznavatelji, prijatelji i rodbina.



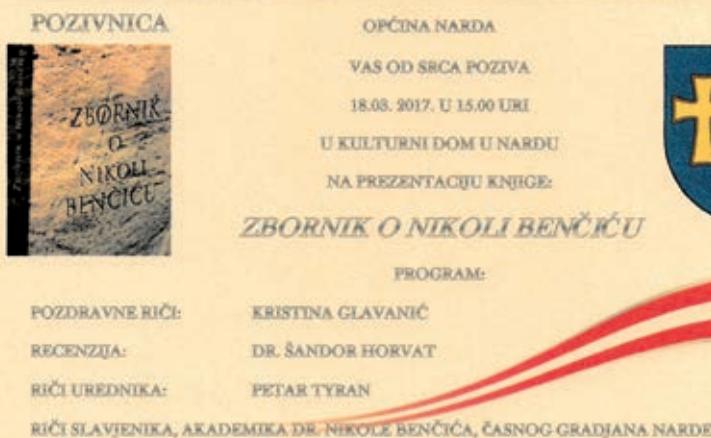
BIKIĆ

Odlukom zastupničkog vijeća bikićka Seoska samouprava objavila je nastavak programa za obnovu nogostupa za 2017. godinu. Svako kućanstvo može tražiti materijal za obnovu nogostupa ispred svoje nekretnine. O njegovo se gradnji svatko sam mora pobrinuti, a samouprava će osigurati stručni nadzor. Zamolba se može predati na tajništvu Načelničkog ureda popunjavanjem odgovarajućeg obrasca namijenjenog za tu svrhu, najkasnije do 31. ožujka. Obrazac je dostupan u predvorju Načelničkog ureda, te se može predati u tamo postavljenoj kutiji. O zaprimljenim molbama odluku će donijeti Odbor za razvoj i zaštitu okoliša, do 15. travnja ove godine. Do 30. travnja o tome će obavijestiti podnositelja molbe, te usuglasiti planirano vrijeme izgradnje. Radovi moraju biti završeni do 31. listopada ove godine.

„Marica“ u Sumartonu

Zahvaljujući organizaciji Hrvatskoga kulturno-prosvjetnog zavoda „Stipan Blažetin“, u Sumartonu je gostovalo pečuško Hrvatsko kazalište s predstavom „Marica“ autora Zoltana Gatajia, a u režiji Slavena Vidakovića. Na predstavu su se okupili i mještani okolnih sela i uživali u vedroj predstavi s humorističnim prizorima.

Blaž Bodis



Peti, jubilarni međunarodni susret Pasionska baština u Mađarskoj

Peti, jubilarni međunarodni susret pod imenom Pasionska baština u Mađarskoj održat će se 18. i 19. ožujka. Programu se već peti put u preduskrso vrijeme pripeđuje za pripadnike hrvatske narodnosti.

Prvi put domaćin priredbe bio je Klub Augusta Šenoe u Pečuhu, pa mohačka Hrvatska samouprava i Čitaonica. Treći put je izašla susret Hrvatska samouprava i školsko središte u Santovu, a lanjski susret održan je u Vršendi.

Ovaj put domaćin je ponovno Pečuh, odnosno dio programa nosi se u Martincu.

PROGRAM

Pečuh, Martinci 18. – 19. ožujka 2017. pečuški Hrvatski klub Augusta Šenoe, Ul. Tamása Eszea 3, martinačka crkva. *Subota, 18. ožujka, Pečuh,* u 13 sati dolazak gostiju; u 14 sati predavanja na temu: Korizma i Uskrs, vjerski život Hrvata u Mađarskoj.

Skup pozdravlja vlč. Ladislav Ronta.

Pet godina Pasionske baštine u Mađarskoj – voditeljica Zaklade Zornica Milica Klaić Tarađija;

Jozo Čikeš – O simpozijima koji su se održali tijekom rada Pasionske baštine; Lila Trubić – Hrvatski uskrsni običaji; Timea Šakan Škrlin – Vjerska tematika u hrvatskim radijskim i televizijskim programima mađarskog državnog javnog servisa MTV-a;

Stjepan Pepejnjak – Znanstvena istraživanja Pasionske baštine u Hrvatskoj; Marija Šeremešić – Poezija i život Stipana Bešlina; Branka Pavić Blažetin – Vjerski život Hrvata u Kozaru.

Stanka

U 16 sati Predstavljanje šokačke narodne nošnje prigodne za korizmu – Udruga Šokačka grana – Osijek;

u 16:30 Pečuška katedrala, kapela Corpus Christi: korizmene pjesme izvodi zagrebački Vokalni ansambl Angelus.

Nedjelja, 19. ožujka

u 11.50, nakon nedjeljne mise, koncert Vokalnog ansambla Angeluš u martinačkoj crkvi.



Znanstveni zavod Hrvata u Mađarskoj i Hrvatska samouprava Santovo

srdično vas pozivaju na predstavljanje knjige Živka Mandića

RJEČNIK GOVORA SANTOVAČKIH HRVATA

koje će se održati u Santovu 16. ožujka 2017. godine s početkom u 18,00 sati u mjesnom Domu kulture.

SUDJELUJU:
Živko Mandić, autor
Živko Gorjanc, recenzent
Stjepan Blažetić, ravnatelj ZZHM-a

MODERATOR: Stipan Balatinac

Rječnik će se na priredbi moći kupiti po prigodnoj cijeni od 5.000 Ft.



Tvoj mi govor najdraža muzika,
Ti si meni vikovljena dika,
Da god bila, tobom se ponosim,
Oj, Santovo, u srcu te nosim!
(Milivoj Jelić: Santovo)

BUDIMPEŠTA

Hrvatska katolička zajednica Matije Petra Katančića poziva vjernike na Duhovnu obnovu koja će biti u nedjelju, 19. ožujka, s početkom u 14 sati u budimskoj crkvi Rane sv. Franje (I., Ulica Fő 43). Prema predviđenome programu, u prostoriji njemačke zajednice od 14 sati je predavanje, razgovor po skupinama, molitva, stanka te ispovijed u crkvi, od 16 i 30 euharističko klanjanje i ispovijed u crkvi, od 17 sati sveta misa. Duhovnu obnovu vode sestre karmeličanke Božanskoga srca Isusova, a misno slavlje velečasni Vjenceslav Tot.

Samouprava XV. okruga, tamošnja Hrvatska samouprava, Glazbena škola „Jenő Hubay“ i Zajednica puhačkog orkestra očekuju zainteresiranu publiku na zajednički tradicijski proljetni koncert puhača Općine Donji Kraljevec (Hrvatska) i Glazbene škole „Jenő Hubay“. Priredba će biti u subotu, 25. ožujka, u velikoj dvorani narečene budimpeštanske škole (XV., Bocskaijeva ulica 70 – 75), s početkom u 16 sati. Dirigenti su Ivan Bjelovari i Róbert Körösy. Ulaz je slobodan.

KAPOŠVAR

Zemaljsko društvo mađarsko-hrvatskoga prijateljstva 18. ožujka, s početkom u 15 sati imat će svoju skupštinu u prostorijama udruge na adresi Ulica Szent Imre br. 14. Predsjednik udruge Marko Kovač poziva članove udruge da se odazovu pozivu na sjednicu. Na dnevnom će redu biti godišnje izvješće o djelovanju u 2016. godini, financijsko izvješće o prethodnoj godini, primanje novih članova te planovi i proračun za 2017. godinu. U okviru zatvorene sjednice bit će izabran novi član predsjedništva.

PETROVO SELO

Hrvatska samouprava Petrovoga Sela Vas srdačno poziva 19. marcuša, u nedjelu, s početkom u 14.30 u na otkrivanje i blagosavljanje spomen-kamena pred Kulturnim domom, koji se postavlja na obilježnicu prvoga spominjanja (1546) Hrvatov u Petrovom Selu. Prema dosadašnji informacija preci Petroviščanov su se preselili zbog turskih osvajanj s imanja obitelji Erdödy u Moslavini na drugi njev posjed, u Eberavu (Monyorókeré), kamo je pripadalo i Petrovo Selo. Podupiranjem partnerov donesen je kamen iz Moslavine, u kojega su uklesane najosnovnije informacije o dolasku Hrvatov u Pinčenu dragu. Za otkrivanjem spomenika u Kulturnom domu će o historijskoj pozadini preseljavanja održati predavanje povjesničarka zagrebačkoga Sveučilišta dr. sc. Silvija Pisk, ka je ujedno i predsjednica Povijesne udruge Moslavine. U programu sudjeluje tamburaški sastav Koprive. Projekt su podupirali Veleposlanstvo Republike Hrvatske u Ugarskoj, Josip Mazurek – IGM Moslavina kamen d. o. o. i klesar Imre Mészáros.

PRISIKA

Dičja grupa „Židanske zvjezdice“ poziva 19. marciša, u nedjelu, od 15 u mjesni Kulturni dom na predstavljanje knjige i CD ploče „Kad sam bila mala...“ ku je sastavila s brojalicama, povidajkama i štoricama Hrvatskoga Židana, Priske i Plajgora, pejljačica grupe Kristina Pantoš-Kovač. Pri programu sudjeluju još Židanski tamburaši i domaći jačarni zbor „Zviranjak“. Izdavač knjige je Hrvatska samouprava Hrvatskoga Židana, a nakladnik Izdavačka kuća Croatica u Budimpešti.



MOHAČ

KUD „Zora“ poziva sve zainteresirane početnike i plesače da se prijave u skupine raznih dobnih skupina. Upis je 17. ožujka u Omladinskom središtu (Széchenyijev trg 3) od 19 sati. Za djecu od 3 do 6 godina probe se održavaju ponedjeljkom od 17 do 18 sati, za one od 6 do 10 godina ponedjeljkom i petkom od 17.30 do 19.30, za starije od 10 godina ponedjeljkom i petkom od 18 do 19.30, za djecu nižih razreda petkom od 17 do 18 sati, a za sudionike redovitih plesačica četvrtkom od 17.30 do 19.30. Pozivaju se su svi zainteresirani. Probe u navedeno vrijeme održavaju se u Omladinskom središtu. Podrobnija obavijest kod Stipana Darašca na telefonu 06-30/333 0075.

Narodnosni KUD „Mohač“ 18. ožujka organizira dobrotvorni bal koji će se prirediti 18. ožujka u Omladinskom središtu, s početkom u 19 sati. Za dobro raspoloženje pobrinut će se „Siget Band“. Podrobnija obavijest kod Stipana Filakovića (tel.: 06-20/851 3425) i Nikolett Shaffer (06-20/506 0111). Organizatori srdačno pozivaju sve zainteresirane.